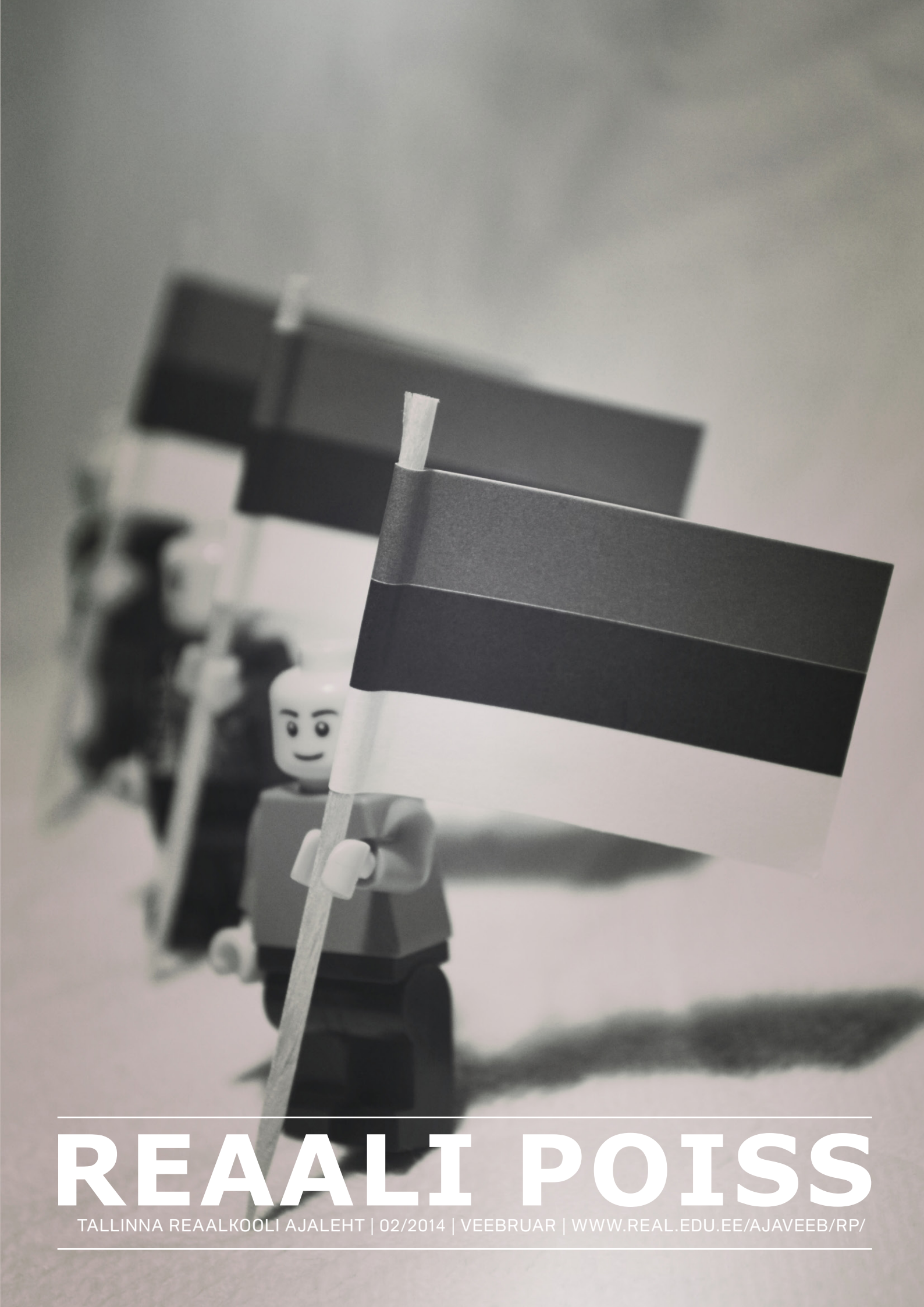

REAALI POISS

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT | 02/2014 | VEEBRUAR | WWW.REAL.EDU.EE/AJAVEEB/RP/

TERE,
REAALIPERE!

Reaali Poiss sai jaanuaris täiskasvanunks - nimelt täius lehel 18 ilmumisaastat. Selle omamoodi tähistamine toimus Reaali Poisi mõttetalgutel, kuigi üritusel ise seda otseselt ei mainitud. Mis täpselt talgutel toimus, saate lugeda juba lehekülge keerates.

Samas meie ei ole ainukesed, kes tähistavad oma sünnipäeva. Kui Poiss "sündis" 1997. aastal, siis meie enda Eesti Vabariik saab juba vaheaja teisipäeval 97-aastaseks. Kolm aastat veel ja suur juubel on käes. Tundub uskumatu, eks ole. Olen täiesti kindel, et Eesti näeb ära ka oma 100. sünnipäeva ning loodan, et Reaali Poiss elab samuti nii vanaks, võib-olla küll tõmmates vahepeal uue kuue selga.

Lühikese veebruarikuu ning läheneva vaheaja tõttu on seekord Reaali Poiss natuke lühemas vormis kui tavaliselt, kuid loodan, et see kedagi eriti ei häiri. See-eest on meil küll natuke pikemaid kuid väga huvitavaid artikleid, mida lugeda. Panustanud on ka meie endine arvaja ja nüüdne vilistlane Joonas Pöder.

ILUSAT VAHEAEGA!
JOHANNA

REK

Kultuurikomisjon:

Veebruar on kultuurikomisjoni töomesilastele kõige tegusam kuu – 13. veebruaril tähistasime loomulikult sõbra-päeva ning loetud päevad enne vaheaega sai kogu koolipere nautida varasemast suuremat ja uhkemat vabalava, mille ettevalmistused algasid juba detsembris.

Et ei jääks muljet, et veebruarikuuga tegevus piirdub, siis kinnitab iga kultuurikomisjoni liige, et palju on veel plaanis ka kevadeks: aitame kaasa Taani päeva korraldamisele ja muudame kooliaasta lõpu huvitavate sündmustega kevadiselt värviliseks.

Olmekomisjon:

Olmekomisjon tänab kõiki, kes küsitluste kaudu on meie tegevuse kohta tagasisidet andnud ning pakkunud välja innovatiivseid lahendusi probleemidele. Kõik pakkumised on arvesse võetud ning nende lahendamise tegeletakse igapäevaselt.

Oleme viimase kuu aja jooksul rõõmsa meeleolu loomise nimel pannud kooli seintele erinevaid motiveerivad sõnumeid. Loodame, et need on teile kõigile julgustuseks teha mõni väike heategu. Samuti tegime raamatukokku mobiililaadijalaenutuse ja garderoobi on paigaldatud uhked kõlarid, kust tuleb head muusikat.

Sportikomisjon:

Sellel poolaastal on REK-i sport saanud taas hoo sisse. Jaanuari lõpus toimusid pingelised mängud neiude korvpalli alagruppides. Lähiajal on plaanis maha pidada neidude korvpalli finaali, kuhu alagruppide parimatena pääsesid edasi

11C, 12B ja 12C klasside naiskonnad. 7.-8.veebruaril toimusid traditsioonilised gümnaasiumi klassidevahelised võrkpalliturniiri alagruppide mängud. Finaalmängudes kohtuvad platsil poiste alagruppide parimad 10B, 12B ja 12C ning tüdrukute alagruppide parimad 11B, 11C ja 12C. 7.-8. märtsil toimuvad kooli võimlas saalihoki võistlused ning aprillis toimub Reaali Ramm. Mida soojemaks lähevad ilmad, seda lähemale jõuavad ka jalgpallivõistlused.

Väliskomisjon:

Väliskomisjonil on rõõm tõdeda, et G5 koolide õpilasvahetuses osalejatele jäi Reaalkoolist väga positiivne mulje. Omalt poolt täname Kristiina Paju, tugiisikuid ja juhtkonda, kes panustasid vahetuspäevade sujuvasse möödumisse.

5. veebruaril tutvustasime ka venekeelsete koolide õpilasesinduste liidule "Õpilaste hääl" nii koolimaja, ajalugu kui ka REK-i tööpõhimõtteid, et hõlbustada nende koolides efektiivsete ÕE-de loomist.

20. veebruaril toimus 21. koolis G5 tutvumisõhtu, mille käigus G5 koolide noored said üksteisega kohtuda ning kasulikke sidemeid luua. Kohapeal toimusid kiirtutvumine, osaluskohvik jpm. Sellel õppeaastal on kindlalt plaanis 17. aprillil G5 vabalava ja 9.mai G5 kirbuturg.

Meie mahukaimaks projektiks on endiselt kõik Taani sõpruskooliga (Viborg Katedralskole) seonduv. Loodame pakuda õpilastele meelde jääva Taani päeva ning tulevikus palju huvitavaid ühiseid projekte. Taani teema kohta saab õige pea täpsemalt lugeda ka REK-i kodulehelt <http://real.edu.ee/~rek/>.

MÕTTETALGUD

JOHANNA VIIK 131C

Veel veidi aega tagasi võis märgata kooli peal stendidel suuri kollaseid plakateid, mis kutsusid osalema Reaali Poisi mõttetalgutel. Vajadus nende järele oli mõistetav, kuna igakuiselt tegeleb lehe välja andmisega 6 inimest, samal ajal kui Tallinna Reaalkooli gümnaasiumis käib üle 300 õpilase. Mõttetalgutel toimusid 2. veebruaril õpetaja Järvela meediatunnis ning nende eesmärk oli paika panna sihid, kuhu Reaali Poiss mõne aasta jooksul jõuda võiks.

Esmalt tuletati meelde, miks üldse antakse välja meie kooli ajalehte. Reaali Poisil on sisekommunikatiivne väärtus ning lehe eesmärk on peamiselt Reaali vaimu hoidmine. Samuti ei saa ära unustada väljundeid, mida Poiss ühele õpilasele anda võib. Leidsime ka ühe uurimistöö teema: "Reaali Poisi saamislugu".

Mõttetalgutel võtavad hästi kokku meediatunni õpilased Andres Haavik ja Jürgen Pikk (10.C): "Probleem seisneb selles, et praegu on toimetajatel raske igakuiselt lehte kokku panna, sest lihtsalt napib lugusid ja materjali. Mõttetalgutel osalenute käest uuriti, mida ootavad lehelt lugejad ehk õpilased, vilistlased ning õpetajad, ning mida ootab lugejate käest toimetust. Oma sõna said sekka öelda kõik, kes vähegi soovisid. Enamik lugejatest olid arvamusel, et ajaleht peaks olema agressiivsem ja otsima koolist ise üles parimad kirjutajad, seda koostöös keeleõpetajatega. Käis läbi ka idee korraldada igakuine artiklikonkurss ja premeerida

parima artikli kirjutajat."

Lõpetuseks seadsime Reaali Poisile arengueesmärgid:

▪ Aasta pärast 25 aktiivset kirjutajat/kaastöötajat

Hakata koostama ajalehele aastaplaani

▪ Kolme aasta pärast on olemas Reaali Poisi nn kogukond, mis koosneb kõigist aegade jooksul aktiivsetest ajalehega tegutsejatest

▪ Korraldada iga-aastane meediaöö, kuhu oleksid oodatud ka teiste koolide ajalehtede eestvedajad.

▪ Luua süsteem, mis kaasaks rohkem erinevaid klasse Reaali Poisi tegutsemisse

Andres ja Jürgen kirjutavad mõttetalgute kohta: "Kokkuvõttes kutsuti kõiki inimesi, kellel on kasvõi natukene soovi Reaali Poisi valmimisse panustada, proovima oma kätt. Sinu antud panuseks võib olla näiteks mõni huvitav intervjuu või reportaaž hiljuti toimunud üritusest." Ka mina sooviksin siinkohal öelda, et Reaali Poiss ei oota enda sekka mitte ainult kirjutajaid, vaid ka kaasamõtlejaid ja abistajaid kõigis muus valdkondades. Nii meie keeleteimetaja kui küljendaja on sel aastal Reaalkooli lõpetamas ning ootame juba huvitatuid meiega kontakteeruma. Samuti aitab kaasa ka, kui mõni tore ütlus potsatab meie postkasti neljandal korrusel. Saladuskatte all võin öelda, et puhuvad uued tuuled ning nii lugejaid kui kirjutajaid ootavad ees huvitavad muudatused.

Iga päev avastan aina uuesti ja uuesti, kui pikaks on võimalik ühte päeva venitada. Äratuskell on sujuvalt liikunud hommikul helisema 5:30 peal ja kõige hilisematel õhtutel jõuan kell 01:00 voodisse tagasi, kusjuures kogu vahepealne aeg on ainult pideva tegevuse ja ringijooksmisega täidetud.

See pole tervislik ja ma ei soovita seda vabatahtlikult kellelegi, aga pagan, kui põnev see on!

Räägid vanematega maailmast, räägid õpilastega maailmast, õpid aina rohkem ja põnevamaid asju, arutad juhtkonnaga uusi ideid, kuulad hoolekogu põnevaid ideid, käid tööl ja teed midagi mõnusat loominguist, trennis jooksed end täiesti tühjaks ja vahepeal käid nagu paanikas kana ringi, telefon käes, ja ajad asju, et järgnevatel päevadel elu natukenegi lihtsamaks teha. Mõnus! Ja vot eriti mõnus on see, kui ühel hetkel jääb aega üle, kui pimedas koju kõnnid, kaela kuklasse ajad ja taevasse vaatad ning avastad, et taevas on täiesti pilgeni täis tähti ning vaatepilt on üks ilusamaid, mida sinu silmad kunagi näinud on... Ja siis vaatad tagasi ja reaalsus lööb panniga vastu nägu. Jõuab kohale, et praegu on käimas arvestuste nädal ja järgmisel nädal sõidad sa Londonisse ülikoolidega intervjuudele ning pead töid ette ja taha tegema. Samuti oleks vaja valmis kirjutada see kõne, mis kohe järgmisel päeval, kui lennuk maandub, vaja väiksematele aktusel ette kanda... Tahaks ohata, aga selle asemel panen käe südamele ja ütlen aitäh. Ütlen aitäh kõige selle eest ning olen tänulik nii maru põneva elu eest!

Usun ja loodan, et teie elud on veelgi põnevamad ja sisutihedamad, nii et panen teile südamele, et ka teie võtaksite hetke, et tänu avaldada. Kes teab, kauaks seda kõike jätkub, seega täname ja naudime nii kaua, kuni elu meile seda lõbu pakub! AITÄH!

ARMASTUSEGA
REK'I PRESIDENT

SILMAKIRJALIK SÕNAVABADUS VÕI MIKS MA POLE CHARLIE

MIKAEL RAIHHELGAUZ 132B

Kas sõnavabadusel peavad olema piirid? Briti ajakirjas the Economist ilmunud artikli „First – and last – do no harm“ („Eelkõige, ära tee halba“) autor on veendunud, et keelatud peaks olema ainult otsene vaenu õhutamine, kõik muu (k.a solvangu) aga lubatud. Tekstis analüüsitakse praegust olukorda Euroopas ega jääda rahule – sõnavabadus pole piisav: inimestele esitatakse kriminaalsüüdistusi, kui nad võitlevad immigratsiooniga või eiravad holokausti. Ajakirjaniku arust on see vale.

Üldjoontes olen ma artikliga nõus. Tõepoolest, kedagi ei tohiks vangi panna lolluste rääkimise eest, kasvõi selleks, et tagada turvalisus nendele, kes avaldavad arukaid ja viisakaid mõtteid. Mõne naaberriigi näitel ju teame, et väiksemgi eneseväljenduse piiramine seadusega lõppeb tihtipeale paljude vabameelsete tagakiusamisega.

Teiselt poolt tekitab siiski paar küsimust. Kuidas sellisel juhul suhtuda „heategevuse, vabaduse ja mitmekesisuse“ parteisse (tuntud ka kui pedopartei), mis propageeris nõusolekuea langetamist kaheteistkümnepäevaste lasteporno legaliseerimist Hollandis? Kas oleks vaja erakonna tegevust

piirata? Ainuüksi selle olemasolu tekitab kõheda tunde... Õnneks otsustasid pedofiiliaaktivistid ettevõtmise lõpetada, kuid mis siis, kui tulevased „tegijad“ on edukamad?

Kuidas käituda kommunismi- ja natsismivastaste seadustega? Kas inimest tuleb karistada, kui ta eirab või õigustab režiimide kuritegusid, kuid ei kutsu otseselt kedagi kurikaga lööma ja piirdub n-ö ajaloolise arutlusega? Minu sugulaste hulgas on nii Hitleri kui ka Stalini terrori ohvreid, mistõttu mõistan hukka kõik genotsiiditoetajaid, kuid ei arva, et nad peaks vangis olema. Vahest piisab lihtsalt ühiskonna õiglusest, kindlastest moraalinormidest?

Mäletan, kuidas ükskord bussis hakkas purjus mees mustahaljalt turisti solvama. Oli tore näha, et teised reisijad panid rassisti paika. Polnud vaja mingit politseid, rahva eetika osutus üpris tugevaks, kuid ka sellel on oma varjukül.

Viimasel ajal olen hakanud tähele panema meedia ja kuulsuste kahepalgelisust maailmas toimuvate sündmuste suhtes. Tundub, et meie „õigete“ läänelike ideede kaitsmiseks on kõik meetodid lubatud, „eksinute“ suhtes kehtivad hoopis teised standardid. Meenutagem

kasvõi Pussy Rioti juhtumit. Tüdrukutest tehti kangelased, vabadusemärtrid, kuid kas nad ikka väärivad sellist ülistust? Muidugi oli nende vahistamine ja hilisem vangistus ülimalt ebaõiglane, kirikust eemaldamine oleks olnud täiesti piisav, kuid ega nad ei teinud midagi auväärselt. Saboteerida jumalateenistust, solvates miljoneid usklikke ropu lauluga – kas see pole labane huligaansus? Ei, me nimetame seda õiguste eest võitlemiseks, meeleheitlikuks eneseväljenduseks. Huvitav, mida arvaksid Ghandi või Martin Luther King... Diktatuurivastane meeleavaldus on muidugi hea asi, kuid religiooni mõnitamine või avalik orgia muuseumis, milles osales bändi liige Nadežda Tolokonnikova (ja millest meediaallikad nii ettevaatlikult vaikivad), pole õiged meetodid. Absurdselt karm kohtuotsus väärab kriitikat, kuid seda väärab ka naiste tegevus.

Huvitav, kas Westboro Baptist Church'i (kiriku kuulus ameerika kogudus, mis korraldab väga vihaseid demonstratsioone geide vastu ja piketeerib sõjaväelaste matuseid) liikmed saaksid sama palju toetust, kui satuksid oma tegevuse eest vangis? Või kaitseme me groteskseid eneseväljendusvorme

vaid siis, kui need ühtivad liberaalse ühiskonna trendikate vaadetega?

Teiseks häirivaks näiteks enamuse arusaamast sõnavabadusest on hiljuti toimunud Charlie Hebdo kampaania. Miljonid inimesed ühinesid „Je suis Charlie“ („Ma olen Charlie“) loosungi all, nende hulgas paljud minu sõbrad. Nõustun, et tegemist oli kohutava terroriaktiga, kuid selline solidaarsus ajalehega on murettekitav. Selle lausega ütlesime avalikult, et toetame täielikult solvavate, peaaegu pornograafiliste koomiksiste tegijaid. Tegemist polnud lihtsalt terrorivastase protestiga, me kaitsesime sõnavabadust. Kaameramehele suguelundeid eksponeeriv prohvet Muhammad, geiseksi harrastav püha kolmainus, SS-sõduriga mahlaselt suudlev juut, Hitleri näoga kubemekarvades Marine Le Pen ja kolme meest munanditega kägistav feminist – selline oli ajalehe looming, millega me samastusime, öeldes „Je suis Charlie“, mille eest me välja astusime ja mida me pühaks kuulutasime. Kas kultuurised inimesed väljendavad oma ideid nii? Sellise sõnavabaduse väärkasutamise pärast peaks ju hoopis häbi olema.

Siin tekib ka küsimus, miks oli nii vähe „Je suis Hypercacher“

(Hypercacher on košsertoidu-poodide kett Prantsusmaal ja Itaalias) postitusi? Samal ajal kui põhiliselt alandamisega tegelev ajaleht sai kogu maailmalt kaastundeavaldusi ja rahalist toetust (k.a Prantsusmaa valitsuselt), ei peetud nelja košsertoidu poes tapetud inimest isegi tähelepanu vääriliseks. Õigus solvata on ilmselgelt tähtsam, kui õigus järgida oma traditsioone.

Vabandust, ma eksisin. Oleksin pidanud täpsustama: tähtis on õigus solvata religioosseid ja parempoolsete maailmavaadetega inimesi. Iroonilisel kombel arretereiti 13. jaanuaril prantsuse-kameruni päritolu koomik Dieudonne M'bala M'bala (ja veel 54 inimest) selle eest, et ta õigustas terroristi Amedy Coulibalyt. Kedagi ei huvitanud mehe õigus eneseväljendusele.

Ülaltoodud mõtisklus tekitab minus vastuolulisi tundeid. Mulle meeldib elada Eestis ja meeldib see, et kedagi ei karistata tema sõnade eest. Mulle meeldib, et ühiskonnas on kujunenud tugev põhimõte, et rassism ja religioosne ekstremism on vale. Samas tunnen, et paljus käsitatakse kahepalgeliselt. Me ei lase riiki ajakirjanik Giulietto Chiesat selle eest, et ta õhutab vaenu Krimmi annekteerimise

toetamisega, kuid lubame proteste armeenlaste genotsiidi tunnustamise vastu. Meie ajakirjandus kritiseerib propagandat, kuid esitab valesüüdistusi SAPTK-le ja avaldab vastandliku infot vene- ning eestikeelsetes väljaannetes. Kurvastab see, et sõnavabaduse all mõistetakse tihti õigust teistele haiget teha. See, et Tartus toimub tragöödiat narriv näitus „Minu Poola. Mäletamisest ja unustamisest“ ja populaarses portaalis nihilist.fm on kõige positiivsemat tagasisidet saanud halvustavad artiklid.

Meile on antud suur kingitus – vabadus mõelda ja rääkida. Nüüd on vaja õppida neid hüvesid kasutama. Igat ideed on võimalik esitada viisakalt, selleks on aga vaja austust teiste vastu ning kuulamisoskust. Sõnavabadus on suurim õnnistus, kui need on olemas, ja kõige kurjem needus, kui need puuduvad.

Lisalugemist:

First – and last – do no harm (2015) The Economist, 24.01.2015.

Rayman, N. (2015) Muslim Hero of Jewish Supermarket Attack Will Be Given French Citizenship. Time, 5.01.2015.

Nikitin, V. (2012) The Wrong Reasons to Back Pussy Riot. New York Times, 20.08.2012.

PÕDER ON NAAASNUD

JOONAS PÕDER VIL129

Peas kõmiseb üheaegselt JMKE "Õhtumaa viimased tunnid" ja islamiriigi džihadistide „Saleel al sawarim“. Lugu lihtne - asi mäda, kõikjal haiseb ja on vaja tuulutada.

Kuuekümnendatel tegi etoloog John B. Calhoun katse rottidega, mille käigus loodi ideaalsete elamistingimustega niinimetatud rotilinnak, mille ressurssidest tulenev maksimaalne populatsioon olnuks 3000 isendit. Populatsioon jõudis 2200 isendini ja viimane elussünd oli 600. päeval.

Mis juhtus? Sootsium implodeerus. Kõik sotsiaalsed rollid olid täidetud ja nende kandjad pidevate rünnakute sihtmärgid. Isased ei suutnud enam hoida territooriumi, emased lõpetasid sigimise ja muutusid agressiivseteks. Eraldus hulk isaseid rotte, kes lõpetasid kõiksuguse osavõtu sotisaalsetest situatsioonidest ja keskendusid söömisele, enese puhastamisele ja puhkamisele. Calhoun ristas nad „ilusateks“. Muuhulgas muutus mainitud rottide mõistus nüriks.

Ütleks, et analoogne toimub lääne inimeste seas. Tihti räägitakse maailmakülast, kus kõik on kõigi naabrid ning kõik teenused ja tooted on käe-jala juures. Elame meritokraatlikus avatud ühiskonnas. Sarnaselt rottidega on haigustel ja loodusjõududel meile minimaalne mõju ning keegi pole kunagi näljas. Selle tulemus on ilmne: kõik sotsiaalsed rollid on jaotatud või pideval

ümberjaotamisel. Tehased ja töö viiakse sinna, kus see kõige efektiivsemalt tehtud saadakse, iive on negatiivne ja on ilmunud suur kontingent noori mehi, kellele omistatakse Peeter Paani sünniroomi. Ühiskond on muutunud liigselt impersonaalseks ja on ilmne, et ületoidetud ja narratiivita inimese kest ei saa konkureerida sihikindla ja näljase naabriga. Kui puudub tahe elada, lõpeb ka elu.

Vajame orgaanilise ühiskonna tagasitulekut.

Eks sellisel tõdemusel ole mitmeid implikatsioone, aga peamine, millele praegu keskenduks, on üldine postmodernistliku inimese suhestumine end ümbritsevasse. Paljud elavad kui solipsistid; leitakse, et maailm on teekond just neile. Nagu mingi Disneylandi sõit, milles kohtab mitmeid põnevaid elektroonilisi ja mehhatroonilisi androide, kes neile hingetute silmadega vastu vaatavad ja naerusuul elutult lehvitavad. Nad ei tunne valu, pühendumust, ei jaga hinnanguid ega oota ohvreid. Kui nad peaks seda tegema, siis nähakse viga nendes, kirutakse masinavärki ja veeretakse teed mööda edasi lootuses, et sellistega enam kokku ei puutu. Kõik, mis teele satub, peab olema mingi lahe kogemus, millest endaga kõige parem kaasa võtta ja siis edasi sammuda, uute ja veel lähedamate kogemuste suunas.

Solipsistid alati pettuvad.

REAALKALLAKUGA „BILLY ELLIOT“

OLIVER PORKMA 133A

Elton Johni ja Lee Halli muusikal „Billy Elliot“ on liigutav lugu teismelisest Billyst, kelle elu muutub täielikult pärast päeva, mil ta poksitreenni minnes satub pealt vaatama balletitundi. Tantsust saab poisi elu, kirg ja siht. Pärast pikki siseheitlusi ja eneseületusi saab Billy unistus balletiartistina lavale astuda tõeks – tantsukirg muudab tema elu. Tõsielul põhinev Billy Elliotti lugu on ehe näide, kuidas iga laps võib jõuda oma salajaste unistuste täitumiseni. Tuleb vaid olla sihikindel ning mitte lasta end heidutada täiskasvanutemaailma seatud reeglite ja takistustest. Muusikal „Billy Elliot“ põhineb 2000. aastal esilinastunud samanimelisel filmil ning on tänaseks üks enim auhindu võitnud muusikal maailmas.

Selline on „Billy Elliotti“ kokkuvõte NoorTeatri internetileheküljel.

Lisaks sellele, et muusikalis esinevad paljud tuntud nimed, nagu Mait Malmsten, Kaire Vilgats, Reet Linna, Jüri Vlassov, Jaagup Kreem jpt, on „Billy Elliotis“ ka meie enda noori reaalkaid: Lisl Harriet Mikko, Brette Tüksammel, Brigitta Ambur ja Kaspar Kalle. Nad valiti muusikali läbi *castingu*-vooru. Lähemalt saime intervjuu Kaspar Kallega:

Mis on sinu roll muusikalis?

Ma mängin pikka poissi ja peenikest poissi.

Kuidas oled rahul juhendajatega?

Lavastaja Teet Kasega on koos töötada väga tore ja ta on väga abivalmis.

Kas proovides on juhtunud ka mõni humoorikas või ebaharilik sündmus?

Midagi erilist ei ole, aga palju nalja on saanud kui ühes stseenis, kus me peame tegema kätekõverdusi ja Jüri Vlassov „lööb“ jalaga ühte poissi.

Kuidas hindaksid *castingu*-t?

Casting oli tore ja hästi korraldatud.

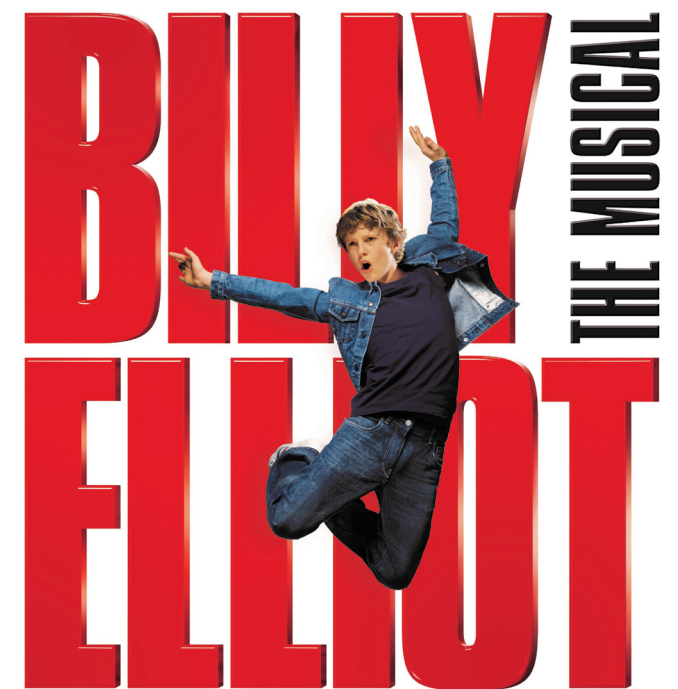
Mis meeldib sulle muusikali juures kõige rohkem?

See on humoorikas ja kohati kohatu. Palju nalja ja laulmist.

„Billy Elliotti“ muusikal ja film on mõlemad saanud auhindu, filmil oli isegi 3 oscarit nominatsiooni. NoorTeater on otsustanud annetada osa muusikali „Billy Elliot“ piletitulust loodavasse Eesti Rotary Keskuse Haridusfondi. Eesti Rotary Keskuse kaks olulisimat eesmärki on toetada noorte tegevust ja hariduse arengut. Eesti Rotary Keskuse Haridusfondi üks ülesannetest on pakkuda võimalus nii õpilastele kui ka õpetajatele stažeerida parimates koolides üle maailma.

„Billy Elliot“ esilavastub 28. märtsil Nordea Kontserdimajas. Soovitan kõigil, kellel võimalik, käia seda vaatamas, et näha maailmakuulsat muusikali ja meie omi reaalkaid esinemas!

<http://noorteaater.ee/muusikal/>

REAALKOOLIST PEAMINISTRIKS

HANNA-MARII KALJAS 132C, KÄRT RÄSTAS 132C

Veel paar nädalat tagasi poleks osanud me arvata, et veebruari esimese neljapäeva lõunal teeme intervjuu Stenbocki majas. Veel vähem aimasime, et intervjueritavaks saab peaminister. Just nii aga läks. Aega anti pool tundi ja nende 30 minuti jooksul saime meie vastused oma küsimustele ja koolivennast minister võimaluse meenutada oma kooliaega. Imeliseks jääsulatajaks oli huvijuhi kaasa antud Reaali sõrmus, mille sisenedes üle andsime ja naeru suule tõime. See on Taavi Rõivasele juba kolmas – pidevast kandmisest tingituna kulub see paratamatult siiski aastate jooksul ära ja vajab uuendamist. Sõrmus taas sõrmes, asusime küsimuste kallale.

Kaheksanda klassini õppisite Väike-Õismäe Keskkoolis, aga peale seda tulite Reaalkooli. Mis oli kooli vahetuse põhjuseks?

Seal oli mitu põhjust. Kindlasti ma tahtsin käia keskkooli osa võimalikult heas koolis. Reaalkool on praegu ja oli ka siis juba absoluutne tipp, mitte ainult Tallinnas, vaid ka kogu Eestis, ja mul tekkis mõte tulla aasta varem just selles lootuses, et saaksin üheksandas klassis endale selle tunnetuse kätte ja tugevdada neid aineid, mis sellel hetkel tuge vajasid. Matemaatikas olin juba loomupäraselt terane, aga üllataval kombel selgus, et Õismäe kooli vene keele tase ei olnud kindlasti piisavalt hea, et Reaalis häid

hindeid saada. Ma õppisin vene keelt üheksandas klassis isegi kõige rohkem. Reaalainetega oli suhteliselt lihtsam.

Kas see tulenes kuidagi ka õpetajast?

Ma arvan, et meil oli väga hea õpetaja Oleg Kravtšenko, mistõttu oli vene keele tase samuti väga hea. Tuleb tõdeda, et enamustel ainetel oli ja on endiselt tase ühtlaselt kõrge. Kui ma käisin eelmisel nädalal vilistlaspäeval, toodi välja riigieksamite tulemused emakeeles, inglise keeles, matemaatikas jt. Oli näha, et lisaks matemaatikale ja füüsikale on Reaalkoolis väga kõrged tulemused ka näiteks emakeeles. Me oleme kogu aeg püüdnud seda nii hoida. Selles suhtes on meil ühtlaselt tugev kool. Ka mu isa on Reaalkooli lõpetanud ja kui ma ei eksi, siis ka

mu vanavanaisa, nii et võib öelda, et juba mitmendat põlve reaalkas. Ka mu tütar, kes on eelkooliealine, praegu veel viiene, käib Kesklinna Põhikoolis ettevalmistuskoolis. Pole kindel, kas ta Reaalkooli õpilaseks saab, seda peab ta ise otsustama, aga huvi Reaalkooli vastu on. Ikkagi issi kool.

Mainisite eelnevalt Oleg Kravtšenkot. Ehk tuleb Teil mõni vahva lugu seoses temaga meelde?

(Muigab) Ta oli selline õpetaja, kes oskas range olla, aga oskas ka väga hea sõber olla. Oi, nalja sai hullupööra! Näiteks see, kuidas ta suutis igasugused spikerdamised paljastada ja teha seda läbi täieliku huumori, et tervel klassil olid silmad märjad naerust, mitte nutust. Ta jäi kõigile õpilastele meelde. Ta oli tegelikult nõudlik, mis on ühe õpetaja juures pigem

FOTOD: VALITSUSE KOMMUNIKATSIOONIBÜROO

hea külg kui halb. Samas suutis ta ka hoida meil huvi tunni vastu. Neid õpetajaid oli veel. Ka matemaatika õpetaja Aita Ottsoni ning veel mitme teise õpetaja tunnis oli väga huvitav olla.

Mida meenutaksite Aita Ottsoni tundidest?

Ütleme nii, et kõige huvitavam mälestus matemaatika tunnist oli see, et valemite pähe tuupimise asemel õppisime õpetaja Ottsoniga pigem loogiliselt aru saama. Tänapäevani, kui natuke järele mõelda, suudan ma kõikide pindalade ja ruumalade valemite tuletada ka keerulise-matel hulknurkadel. Mäletan, et mingi aeg tagasi pidin üht üheksanda klassi noort sugulast matemaatikas järele aitama ja ega mul kooli ajast pole ju meeles, kuidas seal üheksandas klassis

täpselt mingisugused konkreetsed valemid käisid, aga need sai ikka kõik loogiliselt tuletatud.

Kas kooliajal selle tiheda õppesüsteemi kõrvalt oli aega ka hobidega tegeleda?

Ikka oli, ma käisin *squash*'i mängimas ja 11. või 12. klassis tegelesin ka *taekwondo*'ga. Ma arvan, et hobide ja kõikide kooliväliste tegevustega tegelemine on igal juhul rikastav kogemus.

Meile räägiti veel, kuidas Te õpetajate päeval ennast õpetaja Mummaks olite kehastunud. Kuidas sellega lood on?

Meil oli päris palju neid üritusi, kus oli vaja jälle mingi etendus korraldada. Ühel õpetajate päeval tegin inglise keele õpetajat järele tõesti. Mul endal oli jube naljakas

ja sel hetkel oli see päris menukas etendus, aga täna seda vist väga vaadata ei tahaks. Siis oleks juba endalgi piinlik (muigab). Aga see oli natuke selline SNKT- stiilis paroodia, kus me ikka keerasime vinti peale. Näiteks õpetaja Mumm oli keskmisest suurem käekott – seda iseloomulikkude detaili sai ikka korralikult võimendatud.

On Teil ehk meeles mõni krutski koolipõlvest?

Ma arvan, et kooli staadioni võre kõrgemaks ehitamine võis natuke olla ka meie pärast. Kehalise kasvatus tunnis neid palle ikka läks ja kuidas nad trolli alla jäid ja jälle pauku tegid. Sellega me ikka põhjustasime liiklusohutlikke olukordi ka. Ei, aga kokkuvõttes me olime väga korralikud. Kirjutage sinna loosse, et me olime tegelikult eeskujulikud ja pahandust ei teinud kunagi.

Teie endine klassiõde Lenneli Aasa rääkis ühe toreda loo ühest saksa keele tunnist. Nimelt olla teil hakanud piipar piiksuma ja olite lausunud tähtsa näoga: “Ma pean selle kõne nüüd vastu võtma,” ja lahkusite klassist. Pärast aga selgus vist hoopis, et vanaemal said pannkoogid valmis?

Ma arvan, et see vanaema pannkoogid oli mõne lõuapooliku poolt sinna juurde pandud lugu. Aga see piipar oli üks koomiline asi tõesti. Sinna sai saata

sõnumeid ja see sõnum oli tege-likult see, et helista mulle tagasi. Aga jah muidugi, see et vanaemal said pannkoogid keset koolitundi valmis, polnud ilmselgelt põhjus, et helistada. Ju seal midagi muud oli (muiates).

Paljusid gümnaasiumiõpilasi huvitab kindlasti see, et kuidas Reaalkool mõjutas Teie ülikooli ja kutsumuse valikut?

Ma arvan, et päris palju mõjutas. Meil oli Junior Achievementi majandusõppe programm ja soov majandust õppida tundus ka loogiline. Meie lennust läksid päris paljud ka EBS-i. Tartu Ülikooli majandusteaduskonda läks ainult 2 inimest - mina ja üks minu klassivend. Ma tahtsin Tartusse minna kahel põhjusel: esiteks mulle tundus, et Tartu Ülikooli majandusteaduskond on Eestis majandushariduse mõttes kõige tugevam, ja teiseks, et saada ka kodust eemale ja iseseisva elu kogemust. Sel ajal veel matemaatikas riigieksameid ei olnud, aga ülikooli pidi tegema sisseastumiskatse matemaatikas küll. See oli ikka enamikele väga raske. Minagi ei saanud sugugi maksimumpunkte, aga ma tuletasin ikka need ülesannete vastused kuidagi ära. See, et olin Reaalkooli lõpetanud, aitas kõvasti kaasa.

Teie klassikaaslased märkisid aastaraamatus ära, et Te olete poliitik nii olevikus kui ka tulevikus. Kas juba gümnaasiumi ajal oli Teil huvi poliitika vastu?

Sel ajal väga palju erakondade noorteorganisatsioone ei olnud, aga meil oli üks selline ring. Ma arvan, et see võis olla õpetaja Luugi tunnis, kus räägiti et

hakatakse tegema poliitikakooli ja uuriti, kes on huvitatud. Tallinna viiest eliitkoolist otsiti kokku noored, kellele võiks poliitika huvi pakkuda. Kutsusime vist kord kahe nädala jooksul klassi rääkima tollaseid riigikogu liikmeid, ministreid ja inimesi, kes poliitikat hästi tundsid, kelle teemad olid parajasti huvitavad ja aktuaalsed. Ma arvan, et see huvi tekkis kas 11. või 12. klassis, aga see otseselt ei kanaliseerunud liiga vara. Hiljem Tartus, esimese kur-suse ajal asutasime Eesti esimese Reformierakonna noorteklubi ja mina olin seal suhteliselt alguses.

Me kuulsime ka, et Te olite suur väitleja ja kõneleja. Mis te ise sellest arvate?

Õpetaja Luuk pani mind 12. klassi nimel Vabariigi aastapäeval kõnet pidama küll! Andis ülesandeks rääkida etteantud arv minuteid vabadussõjast. See oli päris huvitav kogemus kogu gümnaasiumi õpilaste ees kõnet pidada.

Aga kuidas on Teie suhted jäänud endiste kooli- ja lennukaaslaste-ga? Kas Te käite endiselt läbi?

Mõnedega käime tihedamalt läbi, mõnedega kohtume vilist-laspäevadel.Töökaaslaste hulgaski on mul mõned koolikaaslased. Minu omaaegne pinginaaber on elanud aga viimased 7-8 aastat Londonis oma perega. Temaga saame ikka alati kokku, kui ta Eestis käib. Kuid ütleme nii, et väga tihedalt kõigiga läbi ei käi. Elu teeb oma korrektiivid. Tekivad sõbrad ka ülikooli ajast, töölt jne. Alati on aga hea meel näha omaaegseid koolikaaslasi.

Ükskord oli selline tore lugu, et lendasin Estonian Airiga

Brüsselisse ja stjuardess oli mulle apelsinimahla pakkumas. Üks hetk kuulen siis, et selle lennuki kapten hakkab rääkima ja võpata-sin ning stjuardess ütles: „Jaa, on küll teie klassiõde.” (Naerab) See on üldse väga põnev lugu, et kõik ei ole sugugi reaalinete põhiselt tuleviku valinud. Näiteks minu klassist on pärit tuntud näitleja Maria Soomets ja luuletaja Jürgen Rooste.

Laskuks nüüd aga sügavustesse ja küsiks, mis on Teie jaoks Reaali vaim?

Kindlasti osa Reaali vaimust on see, et suhtutakse lugupidamisega nii oma õpetajatesse, kaasõpilas-tesse kui ka õppimisse. Õhkkond, kus sa tunnetad, et tahad õppida ja kus see on tehtud võimalikult huvitavaks. Lisaks veel kom-bineeritud põlvest põlve antud väärtuste ja traditsioonidega. See kooli väärikus, traditsioonide hoidmine, et me teame, et selle samasuguse sõrmuse tegid ka minu isa eakaaslased. Ajal, kui see oli karjuvalt keelatud, joo-nistati see rooma kaks natuke R tähte meenutavaks. Kanti seda Reaalkooli nii-öelda vaimsust edasi. See kindlasti annab palju juurde - teadmine, et see on kui põlvest põlve hoitud vaimsus kõige paremas mõttes (silmitseb oma värsket sõrmust).

Algamas on taas projekt „Tagasi kooli”. Kas Teil on ka see aasta plaanis sellest osa võtta?

Miks ka mitte. See sõltub kindlasti ka ajakavast. Ma olen päris palju koolides esinemas käinud. Reaalkoolis viimati küll 2-3 aastat tagasi, aga kui aega on, siis tuleks alati hea meelega oma kooli tagasi. ■

ROHELISE LAMMASKITSE AASTA 2015

KERTU SÜLD 131C

Hiina kalendri järgi algab uus aasta 19. veebruaril ja kestab 2016. aasta 7. veebruarini. Mida toob aga rohelise mäletseja aasta reaalkatele?

Kits (lammas)

Kitsedel tuleb sel aastal nii häid kui halbu hetki. Olles suured unistajad, kipub nende tahe vahel nõrgaks jääma ning tulemuseks on emotsionaalne kriis. Siis tasub võtta aeg maha ja puhata. Ehk korraldada lausa meeldiv väljasõit loodusesse? Samas ei tohiks unustada oma häid kombeid, eriti kui koolis ristuvad teed Reaali vaimuga.

Ahvv

Ahvidel on akadeemiliselt hea aasta. Nende hea mälu aitab meeles hoida mulluseid materjale ning uudishimu kõike teada saada on vaid kasuks. Siiski on nad vahel isekad - ahvid on harjunud olema seltskonnanaerutajad ja naljatlejad ning see on põhjustanud enesekesksuse. Kui teiste tähelepanu kipub hajuma, ei tasuks korraldada intriige...

Kukk

Kuke jaoks on aasta sama mitmeke-sine kui koosinusfunktsiooni graafik. Hoolega peab jälgima oma tervist - kuked kipuvad korraga ette võtma liiga palju. Arvestuste nädalal võib see osutuda saatuslikuks. Unelevate hingedena ei tasuks ennast lasta liialt meelitada igast komplimentist, sest alati ei kannu need sama siirast mõtet kui kukk uskuda ihkaks.

Koer

Koerad on tuntud tarkade ja tundeliste, kuid tagasihoidlike inimestena. Neil on täpne vaist ja kiire reageerimisvõime just nagu sõduritel, mistõttu tulevad

matemaatikas alati head tulemused. Kui just eneses liigselt kahtlema ei lööda - viimase hetke otsused võivad olla head, kuid mitte alati. Õiglase meele ja terase keelega koerad on usaldusväärsed ja hinnatud sõbrad.

Siga

Sigadele töötab kitseaasta vahvaid seikluseid. Kui saaks ainult kõhklusest võitu... Samas ei tohi ka sinisilmselt igäüht usaldada, sest õnnesärkki kulub vahel ära. Signu petta ei tasuks - nemad on inimesed, kellega jamamisel kar-maseadus oma töö teeb.

Rott

Rottide jaoks algab aasta hästi. Suurte seltskonnahingedena leiab neid kõi-kidelt G5 üritustelt ja veel kindlamalt järgmisel päeval kõmu kuulamast. Püsimatu iseloomu tõttu kahetsevad rotid oma esimese hooga valitud kur-suseid tihti, kuid samas leiavad nad sealt mitmeid uusi ja tulusaid tutvusi.

Pühvel

Paljudel pühvlitel jääb kitseaasta sisse uurimistöö lõpetamine või alustamine. See on aga hea, sest neil vaikesel loomadel on kaldumus kõvasti ja usinasti töötada. Ja kohusetruudus (nimega Somelar) garanteerib ka töö valmimise!

Tiiger

Tiigrid on elurõõmsad aktivistid. Suure tõenäosusega võib neid leida istumast REKi ruumist ja plaanimast järjekordset suurüritust. Oma lakkama-tu optimismi ja eluihaga nakatavad nad pingelistel aegadel ka teisi kaasõpilasi.

Jänes (kass)

Jänesed on suured ilusõbrad, tihti

on see nende jaoks esikohal. Oma diplomaadiostkustega teevad nad kevadistel koolivestlustel puhta töö. Üldiselt pööravad jänesed kitseaastal suurt rõhku elu nautimisele, kuid nad ei tohiks unustada kuulata oma sisemist häält. Ka tal on tihti õigus.

Draakon

Draakonid on koolipere hüvanguks tegutsejad. Oma võrratu karisma ja lõputu energiaga panustavad nad võrdsest nii oma klassi ellu kui ka terve põhikooli tegemistesse osalemisega PEKis. Samas nõuavad nad seltsilistelt vahel lausa võimatut - draakonid, olge ettevaatlikud, et täiuslikkuse taotle-misest ei saaks üleväärsuskompleksi!

Madu

Maod võivad olla küll mugavad ja laisavõitu, kuid samuti on nad arukad ja pühendunud intellektuaalid. Nad usaldavad oma hindamisvõimet ja harilikult ongi neil õigus, kuid pidage meeles - tuleb osata ka eksida ning eksimusi tunnistada. Eriti tähtsaks osutub see tasemetööde ja eksamite ajal, kui oma suure enesekindluse pärast õpetajatega pahuksisse minna ei tasu.

Hobune

Hobused on enesekesksed seiklejad. Nad ei talu ei piiranguid ega rutiini, mistõttu põiklevad nende mõtted seinast seina. Ometi on nad koolipingis keskendunud ja oskavad alati kaasa mõelda. Suvel peaksid hobused aga olema ettevaatlikud - käes võib küll olla kauaoodatud vabadus, samas kipub sellega kaasnema režiimetus ja unepuudus.

MADIS ABEL – MAAILMATASEMEL TANTSIJA

KERTU JOHANNA JÕESTE 132B

Madis Abel on võistlustantsija, kes on endale nime teinud mitte ainult Eestis, vaid ka rahvusvahelisel areenil. Kuigi koolis näeb teda keskmiselt kolm päeva nädalas, on ta õpitulemused vaieldamatult gümnaasiumi parimate seas. Enamuse oma ajast veedab ta aga trennisaalis või võistlustel.

Kui vanalt ja kus alustasid tantsimist?

Võistlustantsuga alustasin ma 6-aastaselt tantsuklubis Twist. Tantsima sattusin ma tänu oma õele. Viies teda ühel korral laagrisse, pakkus treener välja ka minul laagrisse jääda. Sealt saigi alguse minu tantsukarjäär.

Millal hakkasid võistlustel saavutama kõrgeid kohti?

Minu esimesed suurepärased tulemused tulid siis, kui ma olin 11aastane ja läksin esimest korda Eesti meistrivõistlustele, mille ma ka tookord võitsin. Selleks ajaks olin ma vahetanud

MADIS ABEL TANTSUPARTNERI ALEKSANDRAGA. FOTO: ERAKOGU

Twisti klubi Leevi vastu, kus ma siiamaani tantsin.

Miks oled keskendunud just standardtantsudele?

Leevi klubi on rohkem standardiklubi ja sealt ka minu eelistus.

Milline on sinu lemmikstandardtants?

Lemmikstandardtantsu mul pole. Kõik sõltub hetke tunnetest ja sellest, kuidas mingi tants parasjagu välja tuleb.

Mitu tundi Sa nädalas trenni teed?

Nädalas, kus pole võistlust, teen ma trenni 6-7 korda nädalas ehk kokku ligi 30 tundi. Võistlusnädalatel on mul veidi

vähem trenne, sest reisimisele ja võistlusele endale kulub suur hulk aega.

Kas pead ka oma kaalu jälgima või söömist piirama?

Kuna minu koormus on suur, ei pea ma piirama oma söömist, kuid jälgin seda hoolega, sest olen veendunud, et see on üks põhjustest, mis annab mulle hea

vastupidavuse.

Mis on su lemmiktoit?

Lemmiktoidud on mul Itaalia ja Aasia köögist. Näiteks pasta mereandidega või *sushi*.

Kuidas leidsid oma praeguse tansupartneri Aleksandra?

Umbes kolm aastat tagasi läksin ma oma eelmisest partnerist lahku ning samal ajal läks oma partnerist lahku ka Aleksandra. Panin üles kuulutuse ning sain mitmest riigist erinevaid pakkumisi. Üks nendest oli ka Aleksandra, kes sõitis Peterburist Tallinnasse, et proovida minuga tantsida. Kõik klappis: vanus, pikkus, tunne ja perspektiivid. Pärast proovi otsustas minu treener Aleksander Makarov, et me hakkame koos tantsima.

Milliseid eesmärke sead omale tulevaks aastaks?

Sellel aastal on mul eesmärgiks seatud täiskasvanute standardtantsude maailmaedetabelis tõusta kahekümne parema hulka. Hetkel olen ma 29. kohal maailmas. Teiseks eesmärgiks on mul seatud alla 21 aastaste maailmameistrivõistlustel standardtantsudes saavutada vähemalt 1. koht.

Millise saavutuse üle kõige uhkem oled?

Siiani olen ma kõige uhkem oma noorteklassi EM-i 1. koha, MM-i 2. koha ja täiskasvanute

edetabelis top 50 jõudmise üle juba noorteklassis.

Kuidas põhjendad oma ask.fm-i „kuulsust“ ja sealseid fänne?

Ask.fm-i „kuulsust“ põhjendaks sellega, et olen tantsumaa-ilmas tuntust kogumas. Ilmselt olen oma heade tulemustega paljudele silma jäänud ning saanud nii mõnelegi eeskujuks.

Mis on lemmikasi Reaalkooli juures?

Reaalkooli juures meeldib mulle kõige rohkem ühtehoidmine, mis tekitab ühe suure pere tunde.

Päevakava

Minu päev algab tavaliselt hommikul kell 7 või vahel ka 7:15, kui ennast pärast kiiresti liigutada. Söön kähku paar võileiba ja joon teed, sätin ennast valmis ja lähen kooli. Kool algab enamasti 8, seega kooli jõuan ma kuskil 7:55. Teine söögikord on koolis, mis jääb enne õhtusööki ka viimaseks.

Peale kooli viib isa mind trenni, mis tavaliselt algab kohe peale kooli. Kõik muidugi oleneb, mis kell kool lõppeb. Keskelt läbi on alguse kellaajaks 16:00. Trenn algab ise harjutamisega, siis tuleb eratrenn, peale seda võhmatrenn ja lõpus ka grupptrenn. Kõik saab läbi 21:00. Koju jõuan kolmveerand kümme. Söön, pesen, õpin ja suundun magama.

	8					3	
		2		7		4	
	4		2		5		6
		5		1		4	7
8			9		7		5
6	1			4		8	
3			6		1	7	
		6		8		3	
	7					6	

Sudoku on numbrite paigutamise mõistatus, mis põhineb 9x9 ruudustikul, sisaldades mõningaid etteantud numbreid. Eesmärk on paigutada numbrid tühjadesse ruutudesse nii, et igas reas, veerus ja 3x3 boksis sisalduksid numbrid 1-9 - igat numbrit 1 kord.

Sudoku ruudustik koosneb 81 ruudust, mis on jagatud üheksasse tulp ja üheksasse ritta. Ruudustik on lisaks jagatud üheksaks 3x3 alamruudustikuks, mida nimetatakse boksideks ja neid nimetatakse järgmiselt: vt. joonist.

	6		4		9		5	8
9	7				1			4
					3			
	2	5	1					7
		4				1		
7					2	5	6	
			6					
2			3				1	5
8	3		7		5		4	

	9		2					7
	7	4			9	2	5	
5		3		8		1		
		5			2			
6								2
			7			9		
		8		7		6		1
	6	9	1			5	4	
2					5		7	

Lihtsaim moodus sudokumõistatustega alustada on vaadata üle read ja tulbad kolme boksi ulatuses, välistamaks numbreid või ruute ja leidmaks olukordi, kus ainult üks kindel number sobib kindlasse ruutu. Vaatlemine on kiire ja enamasti piisav võte kergemate mõistatuste lõpuni lahendamiseks. Nimetatud võttest on samuti abi raskemate mõistatuste puhul kuni momendini, kust ei saa enam muidu edasi, kui peab appi võtma keerukamad lahendamisevõtted.

	1		8				2	9
	5	2	4		7			
8			2			7		
		9				3		8
	2			7			4	
5		3				9		
		6			2			1
			7		5	6	9	
9	8				4		3	

VÄIKESTE SÕBRAPÄEV

RENE ALEKSANDER TRUUTS 134B

Kuna veebruar on sõbrakuu, siis otsustasin küsida algklasside lastel, mida teevad nemad sõbrapäeval perega, kas nad teevad sõpradele kinke ning mida tähendab nende jaoks sõprus. Valisin välja mõned teravamad vastused.

Kas teie peres on sõbrapäevatraditsioone?
„Sõbrapäeva lähedal on nii minu kui ka mu nõbu sünnipäev. Meile tuleb külla lähedasem suguvõsa ning peame meie sünnipäeva.“ — Anette
„Jah, mõni kord küll!“ — Villu
„Mitte väga, tavaliselt sööme lihtsalt kooki.“ — Peeter

Kas sa teed sõpradele sõbrapäeva puhul kinke? Kui jah, siis milliseid ja miks?
„Meil koolis tähistatakse nii, et me teeme kaarte ja paneme need siis postkasti ja kui sa tahtsid kirjutada näiteks 2.b klassi poisile või tüdrukule pane see siis 2.b postkasti.“ — Gerda
„Sellel aastal plaanin ma teha sõpradele südamekujulised muffinid. Panna sinna otsa tikk ja paberist läbi torgata. Paberi peale kirjutatakse sõbra nime. Koolis peame sõbrapäeva sõbrapäeva nädalaga, kus tuleb riietada end teema järgi.“ — Grete
„Jah, ma teen. Ma teen kaarte ning vahest ka mõni väike šokolaad. Ma teen kinke, sest on tore, kui keegi rõõmustab su kingi üle.“ — Anette
„Teen küll kingitusi, milleks on kaardid, ja selleks, et mu sõbrad ei tunneks ennast üksildasena.“ — Georg
„Mina ei kingi kellegile kinke!“ — Jakob Matthias
„Sõbrapäeval saadan ma oma lasteaiasõbrale postiga sõbrapäevakaardi ja tema teeb sama. Siis kui lasteaed läbi sai, leppisime me nii kokku.“ — Peeter

Mida tähendab sinu jaoks sõprus?
„Sõbrad on need, keda saab usaldada ja kes on sulle alati toeks ja nendega on tore, aga sa pead olema aus, hea ja hooliv oma sõpradest, sest sõpru ei saa päris lihtsalt. Kumb on rohkem väärt, kas kuld, sõber või võileib?“ — Jakob Matthias
„Sõprus on see, kui inimesed usaldavad, hoolivad, aitavad üksteist, ning neil on omavahel tore olla.“ — Georg
„Sõprus pole ainult käitumine, vaid ka suhtumine.“ — Peeter
„Sõprus on üks tore sõna ja seda omandavad sellised

laused: Koos on tore olla. Sa hoolid minust väga. Oled tore sõber!“ — Pille-Riin
„Sõprus on tähtis, aga ma ei tea miks!“ — Nimetu
„Minu jaoks tähendab sõprus teineteise usaldamist ja sarnast mõtlemisviisi. Muide ma lugesin ühest kohast, et sõpradel on sarnasem DNA kui inimestel või vaenlastel.“ — Matilda
„Sõprus ei tule lihtsalt! Mõlemad peavad nõus olema.“ — Villu

SÕBRATAOTLUS SAADETUD

Mu sõbrakutse, nii õilis see pake
Äestab mu hinge kui sirpterav äke
Su indifferentsuse eirav rulaad
Toidab mu sisemist tühjuse maad

Treppide puistee kingul sind näen
Kampsun on villast ja ristic on käed
Pea kui kuu ja süda on päike
Meenub mul aeg kui olime väiksed:

„Tüübel see kinnitab puitu nii hästi“
„Noormehed, täna me ehitame kasti“
„Treimise ajaks sulgem kitlite hõlmad“
„Linnumaja katuseks klaas ju ei kõlba“

Puuril ja trellil mul näitsid sa vahet
Freesi hää! su käes on nii mahe
Jõhvsaag kumer kui küklaadide naine
Kõrbenud plastiku hõng ebamaine

Aegu meil tõesti olnud on häid
Kuid tähtsusetu see sulle kõik näib
Teinud küll õpipoisist sa selli
Kuid vajutada aeg on nüüd - „telli“

IRENE VIKTORIA

PALJU
ÕNNE!

Marika Tendermann 04.03
Eve Karp 06.03
Aive Pevkur 09.03

Sirje Jaup 20.03
Ege Viil 30.03

ÜTLUSED

Vatsel: "Tüdrukud - Rahel, Kristel ja Sander - annavad esimese tunni."

Reimann: "Ega kvantfüüsikute naljad olegi sellised, et kohe aru ei saa."

Martin: "Kas see on meie viimane kunstitund?"

Kell: "Tahad sa šampuse välja võtta?"

Reimann: "Proovimise teel lahendamise ei ole viisakas."

Kupits: "Mõnele jäi eelmine tund selgusetuks, et kui ma lõikan koonust mingi tasandiga, on see lõige mingisuguse kujuga."

Ülesande valemissse tekib korruti LxM

Õpilane: "LM!"

Reimann: "LD on parem." (jutt käib sigarettidest)

Õpilane: "Ää"

Karu: "ee ooo uuu ii. Need on kõik

täishäälikud."

Reimann: "Lollid kriidid! Kes neid toodab? (Vaatab järele). Poolakad ei oska kriite teha. Rikuvad Eesti tahvliid ära."

Reimann: "Tahad teist solvata, ütle talle, et oled ikka üks 10 astmes -24."

Karu annab Ranile oma kaardi.

Ran: "Sellega saab sööma minna!"

Karu klassile: "Ma loodan, et ta bussiga sõitma ei lähe."

Järvela meediasse hilinejatele: "Peab tunnistama, et te jäite ilma olukorrast, kus ma esimest korda elus alustasin tundi põrandal istudes."

Allar: "Võiks ju korrata."

Järvela naerdes: "Parem mitte."

Karu: "Kui sa kohe seda muusikat ära ei pane, siis ma hakkan laulma. Ja see on hirmus!"

M. Saar: (enne vaheeksamit) "Kas ma saan seda küsida? Ei saa. Aga ma võin." Karu: "Teeme lapsi 60%".

M. Saar: "Äkki te oleksite nii head ja laseksite Mardi ka istuma? Ma tean küll, et ta on TIKist, aga..."

Reimann: "Kui Ca aatom on lohakas..."

Reimann: "Ei saa öelda, et õpetaja Kuurmel on paha kampsun."

Reimann: (5 min enne tunni lõpu) "Issand jumal, mulle meenusid puudujad!"

Reimann: "Iga füüsikalise teadmise vahel salvestub hihhi hahaha."

Reaali Poisi postkast 4. korrusel ootab teie saadetud ütlusi.

See kuu kostitame teid ka vanemate naljadega. Selleks, et lugeda päevakajalisi ütlusi, saatke neid meile ise rp@real.edu.ee

PEATOIMETUS
KÜLJENDUS
TOIMETUS

Kaisa Laur 130C, Johanna Viik 131C

Rait Kohava 130C

Kertu Süld 131C, Estelle Saavaste 131C, Christiana-Gabriela Kristal 131B, Kertu Johanna Jõeste 132B

KEELETOMETAJA
KUJUNDUS
TOIM. NÕUANDJA
AITÄH

Riste Kaaret 130C

Rait Kohava 130C

Piret Järvela

Rene Aleksander Truuts 134B, Hanna-Marii Kaljas 132B, Kärt Rästas 132B, Oliver Prokma 133A, Joonas Pöder vill129, Mikael Raihhelgauz 132B

KAANEFOTO

Laura Toomlaid 131C